Dosar nr. 2-1302/23; 2-23127105-24-2-04092023-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii
Dispozitivul hotărârii pronunţat public la – 07 mai 2024
Hotărârea integrală întocmită la – 03 iulie 2024

07 mai 2024 **oraşul Criuleni**

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Bologan Angela
Grefier Cerlat Natalia
Cu participarea:
Reclamantei Vlas Elena
Pârâtului Vlas Ion

a examinat în şedinţă publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta Vlas Elena către Vlas Ion, intervenient accesoriu Direcţia Asistenţă Socială şi Protecţie a Familiei a Consiliului raional Criuleni cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a fostului soţ, care necesită sprijin material, ocupat cu îngrijirea copilului comun și compensarea cheltuielilor judiciare,

C O N S T A T Ă:

Argumentele participanţilor la proces:

La 04 septembrie 2023, reclamanta Vlas Elena s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Vlas Ion, intervenient accesoriu Direcţia Asistenţă Socială şi Protecţie a Familiei a Consiliului raional Criuleni cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere și compensarea cheltuielilor judiciare.

În susţinerea acţiunii reclamanta a invocat că, la 07 martie 2008 a fost înregistrată căsătoria între Vlas Ion și Vlas Elena de către Primăria satului *****, raionul Criuleni, înscrierea nr. 07. Din relația de căsătorie au trei copii minori: fiul *****, născut la *****, fiul *****, născut la ***** și fiica *****, născută la *****. La moment copiii minori locuiesc împreună cu mama, în raionul Criuleni, satul *****, str. *****, nr. 9.

Indică reclamanta că, viața d familie al cuplului lor a încetat de mai mult timp în urmă, în mare parte cauza fiind violența fizică și psihologică la care a fost supusă de către soț după naşterea copilului. Astfel, consideră că datorită relației defectuoase care s-a creat între ea și pârât, nu se mai putea rămâne o familie unită și armonioasă și numai poate fi restabilită, iar păstrarea acestei familii în continuare ar prejudicia starea emoțională și siguranța copiilor lor. Mai mult susține că, separarea lor pe cale notarială nu este posibilă, deoarece pârâtul este categoric împotrivă, iar de fiecare dată cât a încercat să discute cu ultimul la acest aspect, devine agresiv și amenințător. Având în vederea că conviețuirea soților este imposibilă, cât și

ținând cont de faptul că soțul este violent, consideră inutil aplicarea termenului de împăcare, prevăzut de art. 37 alin. (4) Codul familiei.

Relatează că, copiii minori comuni locuiesc la moment cu mama, în casa de locuit individuală care este construită pe terenul care îi aparține cu drept exclusiv de proprietate. Afirmă că, pe parcursul conviețuirii în comun, pârâtul Vlas Ion nu și-a onorat, nici acum nu își onorează pe deplin obligațiile părintești în scopul educării și îngrijirii copiilor, iar toate cheltuielile de întreținere a copiilor minori sunt pe seama ei. Pârâtul manifestă foarte rar interes de a petrece timpul cu copiii, îi agresează, copiii se tem de el, iar din motivul că minorii de multe ori au asistat la certurile dintre părinți, au dezvoltat un comportament anxios atunci când tatăl este prezent. Menționează că, nu este împotriva întrevederilor dintre tată și copii, cu toate acestea copiii sunt atașați de mamă și doresc în continuare să locuiască împreună cu ea.

Remarcă faptul că, la momentul actual ea este total implicată în procesul de creștere și educare a copiilor minori, toate cheltuielile de întreținere a acestora sunt pe seama lui, începând de la cheltuielile comunale, procurarea produselor alimentare, precum și cheltuielile de educare a copiilor. Totodată, în prezent ea se află în concediu de maternitate, unicul venit lunar fiind indemnizația pe care o primește pentru copii. .

La caz, menționează că interesul copiilor presupune un confort psihologic al acestora, cât și dorința lor de a locui acolo unde se simt bine și unde se simt acasă, or plasarea copiilor într-o situație unde nu se simt confortabil vor avea repercusiuni negative asupra psihicii și dezvoltării emoționale. Prin urmare, susține reclamantă că interesul copiilor de a locui împreună cu ea decurge din necesitățile fizice, emoționale și psihologice ale acestora, precum și de stabilitatea mediului familial oferit de ea. Astfel, luând în considerație vârsta copiilor, calitățile morale ale ambilor părinți, relațiile deja existente dintre părinte /copil, prezența posibilităților ei în calitate de mamă de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copiilor, starea sănătății mentale a tatălui copiilor, consideră necesar și oportun stabilirea domiciliului copiilor comuni împreună cu mama.

Susține reclamanta Vlas Elena că, la moment actual pârâtul Vlas Ion nu contribuie cu absolut nimic la creșterea și întreținerea copiilor minori comuni , toate cheltuielile casnice și de întreținere revenind pe seama ei. Afirmă că încearcă să facă față singură situației create și se descurcă, însă dorește stabilirea în mod legal obligativitatea tatălui de a contribui lunar cu o sumă bănească pentru creșterea și educare copiilor comuni.

Notează că, pârâtul Vlas Ion este angajat în câmpul muncii în funcția de șofer de tir în cadrul unei companii internaționale și dispune de un salariul lunar aproximativ de 2000 Euro, astfel a apărut necesitatea adresării în instanța de judecată cu privire la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere pentru copiii minori. Din considerentul că, pârâtul la moment este angajat în câmpul muncii, consideră necesar a fi aplicate prevederile art. 75 alin. (1) din Codul familiei.

Rezultând din cele invocate în cerere de chemare în judecată, reclamanta solicită admiterea cererii de chemare în judecată, desfacerea căsătoriei încheiată între Vlas Ion și Vlas Elena înregistrată la data de 07 martie 2008 de Primăria satului Măgdăcești, raionul Criuleni, sub nr. 07, determinarea domiciliului copiilor minori: fiul *****, născut la *****, fiul *****, născut la ***** și fiica *****, născută la *****, la domiciliul reclamantei Vlas Elena, încasarea pensiei de întreținere din contul pârâtului în beneficiul reclamantei pentru întreținerea copiilor minori în mărime de 30% din salariul lunar al pârâtului, până la

atingerea majoratului de către copiii minori, compensarea cheltuielilor judiciare din contul pârâtului care vor fi suportate în legătură cu prezentul proces.

Temeiuri de drept în susținerea cererii au fost invocate prevederile art. art. 35-38, 51, 63, 74, 76 din Codul Familiei.

La data de 11 ianuarie 2024, reclamanta Vlas Elena a depus **cerere de concretizare a pretențiilor**, prin care solicită încasarea din contul pârâtului Vlas Ion în beneficiul reclamantei pensia de întreținerea a copiilor minori fiul *****, născut la *****, fiul *****, născut la ***** și fiica *****, născută la *****, în sumă bănească fixă de 3700 lei lunar, până la atingerea majoratului de către aceștia; încasarea din contul pârâtului Vlas Ion în beneficiul reclamantei pensie de întreținere în conformitate cu art. 83 lit. lit. a), b) Codul familiei în sumă bănească fixă de 2700,00 lei timp de 3 ani după nașterea copilului, compensarea cheltuielilor judiciare.

În susținerea cererii de concretizare reclamanta Vlas Elena a indicat că, prin acțiunea depusă de la 23 august 2023 a solicitat ca cuantumul pensiei de întreținere a copiilor minori să fie stabilit în mărime de 30% din salariul lunar, deoarece la acel moment cunoștea că acesta este angajat. Deși pârâtul în prezent este angajat în câmpul muncii în Belgia în calitate de șofer de cursă lungă, însă acesta dispune de venituri neregulate și un salariu fluctuant, urmare consideră că va fi dificilă executarea unei hotărâri judecătorești de încasare a pensiei de întreținere în cotă procentuală din salariu și face necesar aplicarea prevederilor art. 76 alin. (1) Codul familiei.

Mai menționează că, în perioada de după depunerea acțiunii a constatat că, cheltuielile pentru întreținere copiilor minori au crescut, ținând cont de creștere prețurilor, astfel declară că lunar cheltuie aproximativ 4500,00 lei lunar pentru întreținerea copiilor, inclusiv pentru alimentație, haine, rechizite școlare, activități extrașcolare, tratament și medicamente. Relevă că, reieșind din informația furnizată de Biroul Național de Statistică a R. Molodva pentru semestrul I, anul 2003 minimul de existență pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani constituie 3470,40 lei.

Totodată, susține reclamanta că, începând cu 16 octombrie 2023 pârâtul Vlas Ion a încetat să întrețină financiar familie, chiar dacă au împreună trei copii minori. La ***** s-a născut fiica *****, moment din care se află în concediu de îngrijire a copilului pe o perioadă de 3 ani și care expiră la 13 octombrie 2024. Prin urmare în perioada anilor 2021-2023 nu a avut posibilitatea de a se angaja în câmpul muncii, deoarece avea grijă de fiica minoră, însă începând cu 16 octombrie 2023 s-a încadrat la muncă, iar fiica ***** a înregistrat-o la grădiniță. Cu toate acestea copilul este mic, iar în perioada de adaptare a copilului la grădiniță presupune să-și ia concediu de la locul de muncă, pentru a sta cu copilul. Mai mult indică reclamanta că după mai multe investigații medicale, la 11 septembrie 2023 a fost diagnosticată cu tumoare de tip malignă pe sânul drept, iar la 24 noiembrie 2023 a suferit o intervenție chirurgicală prin extirparea unei părți din sânul drept, ulterior necesitând cheltuieli suplimentare pentru recuperare. În continuare este expusă la cheltuieli legate de recuperare post intervenție, precum și la cheltuieli legate de investigațiile ulterioare.

Susține că, i-a comunicat pârâtului despre starea de sănătate și despre necesitatea de a o ajuta financiar, însă acesta refuză să contribuie material, din care considerent intervine necesitatea de a se adresa în instanța judecătorească în ordinea art. 83 Codul familiei. La caz, reieșind din informația furnizată de Biroul de Statistică al R. Moldova pentru semestrul I, anul 2023 minimul de existență pentru o femeie aptă de muncă constituie 2797,00 lei.

În şedinţa de judecată ***reclamanta Vlas Elena a susţinut integral argumentele*** de fapt şi de drept invocate în cererea de chemare în judecată, cererea de concretizare, solicitând admiterea acţiunii în sensul concretizării. Suplimentar a explicat instanţei că, nu dorește păstrarea familiei în continuare, or între ea și soț persistă neînțelegerile, în familiei există și violență fizică și psihică din partea pârâtului, astfel insistă la desfacerea căsătoriei. Mai mult, în interiorul termenului de împăcare acordat instanță nu au ajuns la un numitor comun privind menținerea familiei, situația familiară neputând fi remediată. Totodată, anterior în anul 2017 a mai depus cerere cu privire la desfacerea căsătoriei și atunci a acordat soțului o a doua șansă de păstrare a familiei, împăcându-se. Solicită instanței de judecată desfacerea căsătoriei încheiată cu pârâtul, stabilirea domiciliului copiilor minori comuni împreună cu ea, încasarea din contul pârâtului Vlas Ion pensia de întreținerea a copiilor minori fiul *****, născut la *****, fiul *****, născut la ***** și fiica *****, născută la *****, în sumă bănească fixă de 3700 lei lunar pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului de către aceștia, încasarea din contul pârâtului Vlas Ion pensie de întreținere în conformitate cu art. 83 lit. lit. a), b) Codul familiei în sumă bănească fixă de 2700,00 lei lunar, cât compensarea cheltuielilor judiciare.

Pârâtul Vlas Ion, fiind înștiințat legal în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, însă a fost reprezentantă în proces de către avocatul Morozov Sergiu în baza mandatului avocațial anexat la dosar.

Reprezentantul pârâtului, avocatul Morozov Sergiu în baza mandatului avocațial din 16 ianuarie 2024**,** fiind prezent la examinarea cauzei a menționat că, pârâtul recunoaște doar parțial pretențiile reclamantei, și anume pârâtul Vlas Ion nu obiectează în privința desfacerii căsătoriei cu reclamanta și determinarea domiciliului copiilor minori împreună cu mama. Cu referire la pretenția reclamantei cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă, a remarcat că pârâtul Vlas Ion în prezent este angajat în câmpul muncii în R. Moldova, și anume la compania „Instgant” S.R.L. în calitate de muncitor auxiliar cu un salariu lunar în mărime de 5000,00 lei, astfel consideră oportun și solicită instanței de judecată încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de ½ din salariul și/sau din alte venituri ale pârâtului.

Consideră reprezentantul pârâtului că, în speță nu pot fi aplicate prevederile art. 76 Codul familiei, or norma precitată se referă la cazurile în care pârâtul nu are un venit regulat, fiind aplicabile prevederile art. 75 Codul familiei, adică pensia de întreținere fiind încasată în mărime de ½ cotă parte din salariu pentru trei copii.

În ceea ce ține capătul cererii de chemare în judecată privind încasarea pensiei de întreținere a fostei soții după divorț, a menționat că pârâtul nu recunoaște această solicitare, reieșind din faptul că reclamanta Vlas Elena este aptă de muncă, de la nașterea ultimului copil comun au trecut deja aproape trei ani, mai mult reclamanta a declarat în cadrul examinării cauzei că în prezent aceasta este încadrată în câmpul muncii, urmare consideră că nu sunt careva temeiuri pentru admiterea acestei pretenții.

Concomitent, a relatat că anterior depunerii cererii de chemare în judecată cu privire la desfacerea căsătoriei, reclamanta Vlas Elena a luat fără permisiunea pârâtului, când acesta se afla la muncă peste hotarele țării, banii personali ai acestuia în sumă de 5000,00 Euro pe care i-a luat cu împrumut de la fratele său, Vlas Iurii și samavolnic i-a folosit în scopuri personale. Până în prezent, reclamanta nu a reacționat la încercările pârâtului de a restitui mijloacele bănești care au fost împrumutați și urmează a fi restituiți.

Reiterează că pârâtul Vlas Ion este de acord cu pretenția privind desfacerea căsătoriei, este de acord cu pretenția stabilirea domiciliului copiilor minori *****, ***** și ***** împreună cu mama Vlas Elena, și este de acord să achite pensia de întreținere pentru copiii minori în mărime de ½ cotă-parte din salariu până la atingerea majoratului copiilor, solicitând respingerea solicitării reclamantei cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea fostei soții.

Reprezentantul intervenientului accesoriu, Direcţiei Asistenţă Socială şi Protecţie a Familiei Criuleni – Cociug Viorica în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, fiind legal înștiințată despre locul, data și ora examinării cauzei, însă prin referința depusă de 03 aprilie 2024 a solicitat examinarea cauzei în lipsă (f. d. 26-27).

Aprecierea instanţei:

Audiind explicaţiile participanţilor la proces, apreciind pretenţiile formulate în acţiune în raport cu probele prezentate, administrându-le pertinenţa şi temeinicia prin prisma legislaţiei ce guvernează raportul juridic litigios, instanţa de judecată consideră necesar să admită parțial cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Conform art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 240 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Potrivit art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, în motivare se indică circumstanţele pricinii, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

Conform art. 33 alin. (2) Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorţ (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soţi ori a tutorelui soţului în privinţa căruia s-a instituit măsura de ocrotire judiciară sub forma tutelei.

Conform art. 37 alin. (3) Codul familiei, instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.

Potrivit certificatului de căsătorie, Vlas Ion și Vlas Elena au încheiat căsătoria la 07 martie 2008 la Primăria satului Măgdăcești, raionul Criuleni, cu numărul de înregistrare 07 (f. d. 9).

Instanţa de judecată constată că, din relaţiile de căsătorie dintre soţii Cebotari Eremia și Cebotari Dinana s-au născut copiii minori: fiul *****, născut la *****, fiul *****, născut la ***** și fiica *****, născută la ***** (f. d. 10-11).

Din explicaţiile reprezentantului părţii reclamante, cât și a părții pârâte date în cadrul şedinţei de judecată, rezultă că relaţiile dintre soţi sunt grav și iremediabil afectate, împăcarea fiind inoportună, dat fiind lipsa relațiilor de familie, cât și faptul că părțile locuiesc separat, motive pentru care instanţa nu a stabilit nici un temei de păstrare a familiei.

Mai mult, prin încheierea instanței de judecată din 04 aprilie 2024, la cererea reprezentantului pârâtei, soților Vlas Ion și Vlas Elena le-a fost acordat termen de împăcare, în corespundere cu prevederile art. 37 alin. (4) Codul familiei. Însă măsurile de împăcare întreprinse nu au dat efecte pozitive, reclamanta insistând în continuare asupra divorţului.

Concomitent, instanţa de judecată a constatat că, anterior în familia părților a fost prezentă violența fizică, psihică, emoțională, economică, fapt constatat din emiterea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie la 13 septembrie 2017 împotriva acțiunilor agresorului Vlas Ion (f. d. 66-68). În aceeași perioadă reclamanta a înaintat acțiune de divorț, dar s-a împăcat cu soțul Vlas Ion în vederea menținerii căminului familial. Astfel, instanța de judecată accentuează că acţiunile întreprinse de către soți în ultimii ani în vederea păstrării familiei nu s-au soldat cu succes, nu au condus la reintegrarea familiei, ambele părți fiind de acord cu desfacerii căsătoriei.

Prin urmare, circumstanţele invocate în ansamblu, recunoscute de către pârât, confirmă imposibilitatea păstrării familiei de către părți, instanța concluzionând la admiterea pretenției cu privire la desfacerea căsătoriei încheiată între Vlas Ion și Vlas Elena.

După cum rezultă din materialele cauzei, Cebotari Eremia și Cebotari Diana sunt părinții copiilor minori: fiul *****, născut la *****, fiul *****, născut la ***** și fiica *****, născută la *****, fapt ce se atestă prin copiile certificatelor de naștere ale minorilor (f. d. 10-11).

Din explicaţiile părților date în cadrul şedinţei de judecată, rezultă că copiii minori ai părților în prezent locuiesc în satul *****, raionul Criuleni în casa de locuit construită în timpul căsătoriei de către ambii soți cu aportul financiar al acestora, pe terenul pentru construcții primit în dar de către reclamantă de la părinții acesteia, urmare - minorii locuiesc împreună cu mama, fiind la educația și întreținerea acesteia.

Potrivit art. 38 alin. (1), (2) lit. d) Codul familiei, la desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicând mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni. În cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin. (1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

Conform art. 62 alin. (1) Codul familiei, drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului.

În temeiul art. 63 Codul familiei, în cazul când părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. Dacă un atare acord lipseşte, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa judecătorească, ţinându-se cont de interesele şi părerea copilului (dacă acesta a atins vârsta de 10 ani). În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vârsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.) La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi.

Instanţa de judecată reţine că, la stabilirea domiciliului copiilor minori este necesar de ţinut cont de circumstanţele cauzei, în raport cu prevederile art. 51 alin. (2), (3) Codul familiei, potrivit căruia fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului; copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţii intelectuale, la libertatea gândirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

Instanţa de judecată menţionează, că principiul interesului superior al copilului, reprezintă mesajul fundamental al Convenţiei Internaţionale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru R. Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui este o obligaţie de prim ordin pentru toate statele membre care au ratificat-o, or, potrivit art. 3 alin. (1) din Convenţie, în toate acţiunile care privesc copii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

În speță, instanța de judecată consideră necesară stabilirea domiciliului copiilor minori fiul *****, născut la *****, fiul *****, născut la ***** și fiica *****, născută la *****, la domiciliul mamei – Vlas Elena, or acest fapt va permite o dezvoltare educațională, intelectuală şi culturală mai bună a copiilor, promovând în așa mod abilități ce ar oferi minorilor un echilibru psihologic.

Astfel, din explicațiile părților instanța de judecată a stabilit că, inițial după înregistrarea căsătoriei soții Vlas au locuit împreună cu copiii în pace și liniște, însă în ultima perioadă părțile nu pot găsi un consens în rezolvarea problemelor de familie, iar în familie persistă neînțelegerile și certurile.

La fel, mai stabilește instanța că, copii minori ai părților au o vârstă fragedă, ultimul copil minor având doar vârsta de 2,6 ani, ataşamentul copiilor faţă de fiecare dintre părinţi, unde tatăl în ultima perioadă a dat dovadă de dezinteres față de soarta minorilor, inclusiv faţă de fraţi şi surori, având în vederea existența în familie a trei copii minori comuni, cât și a unui copil din căsătoria anterioară a reclamantei, deținerea în proprietate privată de către reclamantă a terenului pentru construcții pe care este construită casă de locuit, unde copiii domiciliază împreună cu mama Vlas Elena.

Suplimentar, la stabilirea domiciliului copiilor minori *****, ***** și ***** împreună cu mama Vlas Elena, instanţa de judecată reţine avizul autorităţii tutelare teritoriale a Direcţiei Generale Asistenţă Socială Criuleni nr. 6-04-191-C din 03 aprilie 2024, potrivit căruia, la momentul evaluării s-a constatat că, la momentul evaluării a condițiilor de trai ale

familiei Vlas, s-a constatat că tatăl minorilor Vlas Ion nu locuiește în localitatea *****, raionul Criuleni, date despre locului aflării acestuia nu sunt cunoscute, fapt care a dus la imposibilitatea autorității tutelare de a se expune pa marginea atașamentului și condițiilor de trai ale pârâtului. Reclamanta realmente locuiește împreună cu copiii biologici minori domiciliază în satul *****, raionul Criuleni, în casă la sol, astfel dispune de toate condițiile favorabile pentru un trai decent personal, cât și pentru copii (Actul de evaluare a condițiilor de trai din 28 martie 2024 – f. d. 28-29).

Atât din materialele cauzei, cât și din relatările asistentului social de la locul de trai al reclamantei și copiilor, se atestă contrar tuturor confruntărilor existente, mama permanent este alături de copii, este în strânsă legătură cu aceștia, copii minori frecventează instituțiile preșcolare și școlare din localitate, iar activitatea şi ocupaţia desfăşurată de reclamantă, care este angajată în câmpul muncii, îi permite onorarea obligaţiilor părinteşti în concordanţă cu nevoile şi necesităţile copiilor. Autoritatea tutelară, acționând în interesul suprem al copiilor, consideră oportună stabilirea domiciliului minorilor să fie apreciat de către instanța de judecată (f. d. 26-27).

La stabilirea domiciliului copiilor minori ai părților la domiciliul mamei – Vlas Elena, instanţa de judecată remarcă faptul că potrivit explicațiilor reprezentantului pârâtului date în cadrul ședinței de judecată, tatăl minorilor este de acord ca fiii și fiica să locuiască împreună cu mama, dat fiind vârsta fragedă a copiilor, atașamentul acestora față de mamă, cât și față de frați, relaţiile existente între mamă şi copii recunoscând în așa mod pretenția reclamantei privind stabilirea domiciliului minorilor.

În contextul solicitării privind încasarea pensiei de întreținere, instanța de judecată accentuează că întreținerea materială a copiilor minori este o obligație fundamentală, consfințită la art. 48 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, care expres stabilește că, părinții au îndatorirea de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor. Or creșterea, educația și instruirea copiilor este posibilă numai în condițiile exercitării corespunzătoare a obligațiilor părintești de întreținere materială a acestora.

Potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Codul familiei, principiile de bază ale legislației familiei sunt stabilite de relațiile familiale ocrotite de stat, și anume prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația și apărarea drepturilor și intereselor membrilor minori.

Potrivit prevederilor art.60 alin.(1)-(2) din Codul familiei, părinţii sunt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

Astfel, răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării acestuia, revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei, trebuie să se conducă de interesele primordiale ale copilului, iar părinților care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Raportând dispoziţiile normelor legale la circumstanţele cauzei, instanţa de judecată constată temeinicia parțială a pretenţiilor înaintate de către reclamanta Vlas Elena cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori comuni, din următoarele considerente.

Criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicaţi copii minori îl reprezintă principiul asigurării şi promovării cu prioritate a interesului superior al copilului.

Astfel, în speța dedusă judecății, instanța va soluționa cauza prin prisma principiului enunţat, având în vedere că soluţionarea problemei de drept enunțate, constituie o garanţie de protecţie a interesului superior al copilului, cât şi a familiei în general.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că, principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru R. Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui reprezintă o obligație de primă importanță pentru statele membre care au ratificat-o.

Astfel, instanța de judecată reține dispozițiile art. 3 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului care stabilește că, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele administrative, interesele copilului vor prevala.

În conformitate cu art. 18 alin. (1) al Convenției, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Potrivit art. 27 alin. (2) din Convenție, părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condiții de viață necesare dezvoltării copilului.

Aceste dispoziții se conțin și în art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale, poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Totodată, instanţa de judecată accentuează că, soluționând problema încasării pensiei de întreținere, are obligația de a asigura copilului protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau altor persoane cărora acesta le-a încredințat legal, și în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

Conform art. 74 alin. (1), (2) din Codul familiei, părinţii sânt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă.

Din conținutul cererii de chemare în judecată, precum și actele anexate la actele cauzei, rezultă că copiii minori ai părților – fiul *****, născut la *****, fiul *****, născut la ***** și fiica *****, născută la *****, locuiesc împreună cu mama Vlas Elena, în satul *****, raionul Criuleni.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul familiei, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii.

Conform prevederilor art. 76 alin. (1) din Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau

alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă **sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi**, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.

În sensul normelor citate supra, instanța de judecată nu va reține alegațiile și solicitarea părții pârâte cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, or astfel vor fi lezate substanţial interesele reclamantei în custodia căreia se află copiii minori. Din probatoriul prezentat de către reprezentantul pârâtului, se atestă că Vlas Ion este angajat oficial în câmpul muncii în baza ordinului de încadrare și contractului individual de muncă nr. 2 din 01 februarie 2024 (ulterior adresării reclamantei cu prezenta acțiune în instanța de judecată), activând în calitate de muncitor auxiliar la „Instgant" S.R.L. cu salariul în mărime de 5000,00 lei (f. d. 35-37).

La fel, instanța de judecată apreciază critic afirmațiile părții pârâte cu privire la faptul că, Vlas Ion a contribuit la întreținerea, educația și dezvoltarea copiilor, onorându-și pe deplin obligațiile părintești, or în perioada în care pârâtul Vlas Ion s-a aflat la muncă peste hotarele țării, reclamanta Vlas Elena samavolnic a găsit suma de bani de 5000,00 Euro, care erau bani personali ai pârâtului și care au fost împrumutați de la fratele acestuia în baza unei recipise, și i-a folosit în scopuri personale, cât și pentru întreținerea familiei. Or, raportând la caz datele prezentate de către pârât, instanța de judecată observă că urmare a examinării plângerii lui Vlas Ion depusă la IP Criuleni cu privire la atragerea la răspundere a soției care a folosit mijloacele financiare în sumă de 5000,00 Euro fără acordul și înștiințarea lui, examinarea cazului a fost încetat pe motivul lipsei indicilor constitutivi ai unei contravenții sau infracțiuni (f. d. 39-59).

Pornind de la prevederile pct. 5 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, privind practica judiciară de soluţionare de către instanţele judecătoreşti a cauzelor referitoare la încasarea pensiei de întreţinere pentru copii şi alţi membri ai familiei, potrivit art.76 alin.(1) Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75

Din raționamentele expuse, cât și având în vederea că pe parcursul examinării cauzei s-a stabilit că încasarea pensiei de întreţinere sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa de judecată consideră întemeiată cerinţa reclamantei de încasare din contul pârâtului a pensiei de întreţinere a copiilor minori într-o sumă bănească fixă.

Totodată, instanţa consideră că suma solicitată de reclamantă în mărime de 3700,00 lei lunar pentru întreţinerea unui copil minor este exagerată, la caz, cuantumul solicitat nefiind justificat. Or, potrivit art. 76 alin.(2) din Codul Familiei, cuantumul sumei băneşti fixe se determină de instanţa judecătorească ţinându-se cont de starea materială şi familială a

părţilor, de alte circumstanţe importante ale cauzei, păstrându-se, dacă e posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului. Astfel instanța de judecată consideră necesar să respingă afirmațiile reclamantei în partea în care a invocat că cheltuielile lunare pentru întreținerea unui copil depășește suma de 3700,00 lei lunar, or în susținerea poziției nu a prezentat probe în sensul invocat.

Nu în ultimul rând, instanţa reţine că potrivit informației plasată de Biroul Naţional de Statistică a R. Moldova pe site-ul www.stastica.md, conform căreia minimul de existenţă pentru copii, în semestrul I, anul 2023: pentru vârsta de 1-6 ani constituie suma de (2411,70 lei : 2) – 1205,85 lei și pentru vârsta de 7-17 ani constituie suma de (3162,20 lei : 2) – 1581,10 lei.

Astfel, în raport cu faptul că reclamanta urmează să-și asigure existenţa sa, cât și a copiilor minori, sarcină mai grea şi mai oneroasă în raport cu sarcina pârâtului, instanţa consideră că suma pensiei de întreţinere pentru copiii minori *****, născut la ***** și *****, născută la *****, urmează a fi adjudecată din contul pârâtului în beneficiul reclamantei, care va fi determinată în mărime de 1800,00 lei lunar pentru fiecare, iar pentru minorul *****, născut la *****, în mărime de 2000,00 lei lunar, sumă pe care instanţa o apreciază ca fiind necesară şi rezonabilă în raport cu întreţinerea acordată de celălalt părinte şi necesităţile minorilor.

Cu referire la cuantumul pensiei de întreținere a copiilor minori, instanța apreciază că pârâtul are vârsta de 58 ani, este apt de muncă, iar având în vedere realitățile economice ale Republicii Moldova și necesitățile ce implică creșterea unui copil, instanța consideră că suma de 2000,00 lei, respectiv 1800,00 lei plătibilă lunar pentru întreținerea unui copil minor este una echitabilă și nu reprezintă o sarcină dificilă și neexecutabilă pentru tatăl acestora, Vlas Ion.

Astfel, instanţa de judecată conchide că, întreţinerea oferită de părinte trebuie să corespundă integral necesităţilor respective, iar întreţinerea unui copil nu presupune doar asigurarea materială a acestuia, ci şi educarea, dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială, tratarea lui în caz de îmbolnăvire (tratarea în acest caz nu presupune doar procurarea medicamentelor), ceea ce implică cheltuieli suplimentare, eforturi şi stres din partea părintelui căruia i-a fost lăsat spre domiciliere şi îngrijire copilul.

Urmare, toate argumentele și afirmațiile invocate de către partea pârâtă sunt vădit lipsite de suport juridic, iar instanța de judecată le apreciază ca fiind fără raționament valabil circumstanțelor speței, din care considerente va dispune admiterea parțială a acțiunii prin dispunerea încasării de la pârât a plății pentru întreţinerea copiilor: pentru fiul minor *****, născut la *****, în mărime de 2000,00 lei lunar, pentru fiul minor *****, născut la *****, în mărime de 1800,00 lei lunar și pentru fiica minoră *****, născută la *****, în mărime de 1800,00 lei lunar, începând cu data depunerii cererii în judecată 04 septembrie 2023 şi până la atingerea majoratului acestora, sumă care este raţională şi proporţională cheltuielilor pentru întreţinerea acestora.

Cu referire la pretenția reclamantei Vlas Elena privind încasarea pensiei de întreținere a fostului soț, instanța de judecată remarcă următoarele:

Obligaţia de întreţinere dintre soţi şi foştii soţi este reglementată de Capitolul 13 din Codul familiei.

În corespundere cu prevederile art. 82 Codul familiei, soţii îşi datorează întreţinerea materială reciprocă. Instanţa judecătorească va examina şi va dispune încasarea plăţii pensiei

de întreţinere numai în cazul refuzului unuia dintre soţi de a acorda întreţinere şi dacă între soţi nu există un contract privind plata pensiei de întreţinere. Dreptul de a porni o acţiune în instanţa judecătorească privind încasarea acesteia de la celălalt soţ îl au:

a) soţul inapt de muncă (care a atins vârsta de pensionare sau este persoană cu dizabilitate severă, accentuată sau medie) şi care necesită sprijin material;

b) soţia în timpul graviditǎţii;

c) soţul care îngrijeşte copilul comun timp de 3 ani după naşterea acestuia;

d) soţul care îngrijeşte până la vîâsta de 18 ani un copil comun cu dizabilitǎţi sau care îngrijeşte un copil comun cu dizabilitǎţi severe din copilărie, dacă acest soţ nu lucrează şi copilul necesită îngrijire.

Pensia de întreţinere se va încasa în beneficiul persoanelor enumerate numai în cazul când acestea nu au un venit propriu suficient, iar soţul care datorează întreţinere are posibilitatea de a o plăti. Aceste circumstanţe urmează a fi luate în consideraţie şi apreciate de către instanţele judecătoreşti prin prezentarea probelor de către părţi, în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă.

Iar art. 83 lit. b) Codul familiei, dreptul de a pretinde întreţinere de la fostul soţ pe cale judecătorească îl are fostul soţ, care necesită sprijin material, ocupat cu îngrijirea copilului comun timp de 3 ani după naşterea acestuia.

Raportând normele legale la actele cauzei, instanța de judecată notează că, Vlas Ion și Vlas Elena s-au aflat în relații de căsătorie începând cu 07 martie 2008, iar în familia lor s-au născut trei copii, care la moment sunt minori: fiul *****, născut la *****, fiul *****, născut la ***** și fiica *****, născută la *****. Se constată că, minora ***** are vârsta de 2,6 ani și în legătură cu vârsta fragedă necesită o îngrijire și supraveghere permanentă.

Din explicațiile reclamantei date în cadrul examinării cauzei, rezultă că începând cu luna octombrie 2023 pârâtul Vlas Ion a încetat să întrețină financiar familia, cât să acorde ajutor material celor trei copii minori, atât și soției care la acel moment se afla în concediu de îngrijire a copilului pe un termen de 3 ani de la nașterea acestuia.

Conform art. 84 din Codul familiei, cuantumul pensiei de întreţinere încasate de la un soţ (fost soţ) în favoarea celuilalt soţ se stabileşte de către instanţa judecătorească într-o sumă bănească fixă plătită lunar. La stabilirea sumei pensiei de întreţinere, se ţine cont de situaţia materială şi familială a soţilor (foştilor soţi), de alte circumstanţe importante.

Reieșind din circumstanțele speței, instanța de judecată consideră întemeiată cerinţa reclamantei de încasare din contul pârâtului a pensiei de întreţinere a fostului soţ, care necesită sprijin material, ocupat cu îngrijirea copilului comun până la atingerea vârstei de 3 ani de către fiica *****, născută la *****, or la caz s-a stabilit că, în custodia reclamantei sunt patru copii minori, dintre care trei au rezultat din relațiile de căsătorie cu pârâtul, reclamanta a fost diagnosticată cu boală incurabilă, suferind o intervenție chirurgicală, iar starea de sănătate a acesteia poate fi redresată doar ca urmare a unei reabilitări complexe și continue, care necesită suportarea unor cheltuieli suplimentare. Din relatările reclamantei urmează că pârâtul refuză să contribuie financiar la întreținerea ei, necătând la faptul că ultimul este în cunoștință de situația în care se află în prezent reclamanta.

Totodată, instanța de judecată nu poate reține aserțiunile reprezentantului pârâtului potrivit cărora reclamanta Vlas Elena este aptă de muncă, este angajată în câmpul muncii, urmare ultima are un venit propriu suficient pentru a se întreține, or în speță s-a constatat că reclamanta are la întreținere și educare copii minori, starea acesteia de sănătate este precară,

situație care nu-i permite de a face față cheltuielilor curente ce țin de tratamentul, reabilitarea și întreținerea proprie, aflându-se în imposibilitate să acopere unilateral toate cheltuielile necesare.

Concomitent instanța de judecată nu a stabilit circumstanțe care l-ar elibera pe pârât de obligația de întreținere a fostei soții, până la atingerea vârstei de 3 ani de către fiica *****, stipulate la art. 85 Codul Familiei.

Cu referire la cuantumul pensiei de întreținere solicitat de reclamantă în mărime de 2700,00 lei lunar, instanța de judecată îl reține ca fiind exagerat în raport cu posibilitățile financiare ale pârâtului, concluzionând a dispune încasarea din contul pârâtului Vlas Ion în beneficiul reclamantei Vlas Elena, pensia de întreținere a fostului soţ, care necesită sprijin material, ocupat cu îngrijirea copilului comun, în mărime de 1500,00 lei lunar, începând cu data depunerii cererii în judecată 04 septembrie 2023 şi până la atingerea vârstei de 3 ani de către fiica *****, născută la *****.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată.

Pentru justificarea cheltuielilor de judecată reclamanta a prezentat ordinul de plată a taxei de stat nr. 17042589 din 04 septembrie 2023 (f. d. 4). Prin urmare, pârâtul Vlas Ion urmează să compenseze reclamantei cheltuieli de plată a taxei de stat în mărime de 140,00 lei.

Potrivit art. 85 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc reclamanții în acțiunile de încasare a pensiei de întreținere.

Potrivit art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Conform art. 87 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, valoarea acțiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

Urmare a prevederilor legale enunţate supra, instanţa de judecată consideră necesar a încasa de la Vlas Ion în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2556,00 lei, de a căror plată reclamanta a fost scutită la depunerea acţiunii.

Reieşind din cele expuse, călăuzindu-se de prevederile art. art. 38, 74-75 Codul familiei, art. art. 238-242, 256 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Cererea de chemare în judecată (cerințe concretizate) depusă de reclamanta Vlas Elena către Vlas Ion, intervenient accesoriu Direcţia Asistenţă Socială şi Protecţie a Familiei a Consiliului raional Criuleni cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreţinere a copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a fostului soţ, care necesită sprijin material, ocupat cu îngrijirea copilului comun și compensarea cheltuielilor judiciare, ***se admite parțial***.

Se desface căsătoria înregistrată la data de 07 martie 2008 cu nr. 07 la Primăria satului *****, raionul Criuleni încheiată între Vlas Ion și Vlas ***** Elena.

Se încasează de la Vlas Ion și Vlas Elena în beneficiul statului la eliberarea certificatului de divorţ, taxa de stat în mărime a câte 500% din unitatea convenţională fiecare.

Se determină domiciliul copiilor minori: fiul *****, născut la *****, fiul *****, născut la ***** și fiica *****, născută la *****, la domiciliul mamei Vlas Elena, c/p *****.

Se încasează de la pârâtul Vlas Ion, născut la *****, c/p *****, domiciliat în satul *****, str. Petru Rareș, 9, raionul Criuleni în beneficiul reclamantei Vlas Elena, c/p *****, pensia de întreţinere pentru fiul minor *****, născut la *****, în mărime de 2000,00 (două mii) lei lunar, pentru fiul minor *****, născut la *****, în mărime de 1800,00 (una mie opt sute) lei lunar și pentru fiica minoră *****, născută la *****, în mărime de 1800,00 (una mie opt sute) lei lunar, începând cu data depunerii cererii în judecată 04 septembrie 2023 şi până la atingerea majoratului acestora.

Se încasează de la pârâtul Vlas Ion, născut la *****, c/p *****, domiciliat în satul *****, str. *****, 9, raionul Criuleni în beneficiul reclamantei Vlas Elena, c/p *****, pensia de întreținere a fostului soţ, care necesită sprijin material, ocupat cu îngrijirea copilului comun, în mărime de 1500,00 (una mie cinci sute) lei lunar, începând cu data depunerii cererii în judecată 04 septembrie 2023 şi până la atingerea vârstei de 3 (trei) ani de către fiica *****, născută la *****.

În rest pretențiile reclamantei Vlas Elena se resping ca neîntemeiate.

Se încasează de la Vlas Ion, c/p *****, în beneficiul lui Vlas Elena, c/p *****, suma de 140,00 (una sută patruzeci) lei – cu titlu de cheltuieli judiciare.

Se încasează de la Vlas Ion, c/p *****, în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 2556,00 (două mii cinci sute cincizeci și șase) lei.

Hotărârea în partea încasării pensiei de întreţinere se executată imediat, însă este cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **BOLOGAN Angela**